

DECIZIA NR. 721

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice - Serviciul de Solutionare a Contestatiilor a fost sesizata de catre A.J.F.P. - Serviciul de Inspectie Fiscala, prin adresa, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice, cu privire la contestatia formulata de X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. - Serviciul de Inspectie Fiscala, prin Decizia de impunere si priveste TVA stabilita suplimentar si totodata respinsa la rambursare.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei de impunere prin remiterea sub semnatura conform adresei existente in copie la dosarul contestatiei si de data inregistrarii acesteia la A.J.F.P-Inspectie Fiscala , conform stampilei acestei institutii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, art.207 si art.209 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.R.F.P. prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este investita sa solutioneze contestatia formulata de X. impotriva masurilor stabilite prin Decizia de impunere.

I. X contesta Decizia de impunere si solicita admiterea contestatiei cu privire la TVA precum si reducerea bazei de impozitare aferenta TVA contestata, din urmatoarele motive:

-Inregistrarea eronata a facturii, emisa catre A, in contul 704"Venituri din lucrari si servicii prestate" si nu in debitul contului 709"Reduceri comerciale acordate" prin creditul contului 411"Clienti" in conditiile in care s-a acordat o reducere comerciala la valoarea totala a contractului, nu constituie o stare relevanta din punct de vedere fiscal in conditiile in care eroarea de inregistrare in contabilitate constatata de organul de inspectie fiscala a fost recunoscuta si corectata de societate in termenul legal.

-Societatea contestatoare sustine ca organele de inspectie fiscala au incadrat eronat operatiunea la art.137 alin.(3) lit.a) din Codul fiscal, care se refera la reduceri comerciale acordate la momentul livrarii/prestarii.

In cauza in speta ,reducerea a fost acordata ulterior si trebuia tratata distinct, conform art.138 lit,c) din Codul fiscal potrivit caruia baza de impozitare se reduce in cazul in care rabaturile, remizele, risturnele si celelalte reduceri de pret prevazute la art.137 alin.(3) lit.a) sunt acordate dupa livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor.

-Societatea contestatoare sustine ca, nu poate fi imputata prestatorului nerespectarea obligatiilor fiscale de declarare de catre beneficiar.

Beneficiarul A a semnat Acordul prin care s-a decis emiterea facturii storno si a semnat de primire factura iar prestatorul nu are competenta sa verifice conformitatea declaratiilor fiscale ale beneficiarului; doar inspectia fiscala poate, conform art.94 alin.(2) lit.a) din Codul de procedura fiscala, sa faca investigatii si la alte persoane cu privire la legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale.Faptul ca organul de inspectie fiscala s-a limitat la a consulta aplicatia informatica Phoenix si nu a delegat AJFP competenta de a verifica corectitudinea

indeplinirii obligatiilor fiscale de catre beneficiar, nu poate fi imputata societatii.

In sustinerea contestatiei, societatea invoca prevederile art.11 alin.(1), art.138 lit.c) din Codul fiscal, pct. 19(1) din H.G. Nr.44/2004 , art.6, art.94 din OG nr.92/2004 , OMFP nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementarilor contabile conforme cu Directivele europene si solicita admiterea contestatiei cu privire la TVA si baza impozabila aferenta.

II.Prin Decizia de impunere, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina X, TVA suplimentara.

Totodata organele de inspectie fiscala au respins la rambursare TVA.

Din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere cu privire la TVA stabilita suplimentar, contestata de societate, rezulta urmatoarele:

Urmare a verificarii efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea contestatoare a inregistrat in evidentele contabile, factura reprezentand "factura storno conform Acord" emisa catre A.

Conform Acordului incheiat intre X in calitate de prestator si A in calitate de beneficiar s-au hotarat urmatoarele:

"Reducerea valorii comerciale a contractului anterior mentionat incheiat intre parti reprezentand ajustari efectuate la valoarea contractului, negociate intre partile contractante.Pentru aceasta suma prestatorul va emite factura storno, in baza acestui acord."

Societatea contestatoare a inregistrat in evidentele contabile factura emisa catre A, astfel:

418"Facturi de intocmit"= 704"Venituri din lucrari si servicii prestate"

ulterior

411"Clienti"= %

418"Facturi de intocmit"

4427"TVA colectata"

In vederea stabilirii starii de fapt fiscale organele de inspectie fiscala au solicitat informatii reprezentantului legal al X prin nota explicativa, cu privire la inregistrarea in decontul de TVA din luna decembrie, randul 9, a TVA cu minus.

In raspunsul formulat, reprezentantul legal al societatii specifica faptul ca suma reprezinta stornarea unei facturi de prestari servicii catre A, in urma Acordului incheiat intre parti, privind reducerea valorii contractului .

Urmare a analizarii documentelor prezentate de societate in timpul controlului organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a inregistrat in mod eronat in contul 704 "Venituri din lucrari si servicii prestate" suma cu minus in situatia in care nu s-a efectuat stornarea pe o anumita categorie de prestari servicii si nu s-a acordat o reducere comerciala la valoarea totala a contractului.

Conform prevederilor Ordinului nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementarilor contabile conforme cu directivele europene , reducerile comerciale se inregistreaza in debitul contului 709"Reduceri comerciale acordate".

Urmare a consultarii informatiilor din baza de date a A.J.F.P.-aplicatia Phoenix , organele de inspectie fiscala au constatat ca beneficiarul A nu a declarat in Declaratia 394 aferenta lunii decembrie, factura storno reprezentand reducerea valorii comerciale a contractului incheiat intre parti.

Astfel, organele de inspectie fiscala au colectat suplimentar TVA in conformitate cu prevederile art.137 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.19 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal , pe motiv ca reducerea comerciala acordata beneficiarului in baza

facturii si Acordului emisa catre A nu se include in baza de impozitare iar operatiunea de stornare si implicit de diminuare a TVA colectata efectuata de catre operatorul economic este nejustificata si au majorat TVA colectata cu suma de.. lei.

III. Luand in considerare constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

Perioada verificata:01.10.2010-31.12.2013;

Verificarea s-a efectuat in vederea solutionarii Deconturilor de TVA, cu control ulterior prin care s-a solicitat la rambursare TVA si Decontul de TVA cu control anticipat prin care s-a solicitat la rambursare TVA.

Referitor la TVA stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala, contestata de X, **D.G.R.F.P. este investita sa se pronunte daca societatea contestatoare datoreaza bugetului de stat TVA aferenta facturii reprezentand "storno conform Acord" emisa catre A in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat operatiunea de stornare.**

În fapt, X in calitate de prestator a incheiat Contractul cu A in calitate de beneficiar avand ca obiect asamblarea de tevi si echipament hidraulic pentru podea distributie, incarcare furnal si filtru de praf pentru Proiectul de Recaptusire Cuptor cu aer suflat nr.5, valoarea contractului fiind de...

Conform contractului mai sus amintit "partea fixa a pretului contractual este fixa, ferma, nu este supusa vreunei revizuirii si include toate taxele (cu exceptia TVA) pentru toate lucrarile, serviciile si/sau furniturile ce vor fi realizate si/sau prestarea in legatura cu lucrarile si/sau echipamentele cat si pentru realizarea tuturor rezultatelor si performantelor preconizate de societate."

Lucrarile, prestarile servicii care fac obiectul Contractului au fost efectuate si facturate catre A in totalitate, in perioada februarie 2011-februarie 2012 si inregistrate in evidenta contabila in contul 704"Venituri din lucrari si servicii prestate."

Intre X in calitate de prestator si A in calitate de beneficiar a fost incheiat Acordului, ca urmare a negocierii directe dintre parti privind contractul de prestari servicii, avand ca obiect lucrari de constructie si reparatii la Furnalul., prin care partile au hotarat :

"Reducerea valorii comerciale a contractului anterior mentionat incheiat intre parti cu suma de.. reprezentand ajustari efectuate la valoarea contractului, negociate intre partile contractante.Pentru aceasta suma prestatorul va emite factura storno, in baza acestui acord."

In baza acestui acord, societatea contestatoare a emis catre A, factura, reprezentand "factura storno conform Acord."

X, conform acordului incheiat cu A a inregistrat in evidentele contabile urmatoarele operatiuni:

418"Facturi de intocmit"= 704"Venituri din lucrari si servicii prestate"

ulterior

-a inregistrat factura emisa catre A, astfel:

411"Clienti"= %

418"Facturi de intocmit"

4427"TVA colectata"

Urmare a analizarii documentelor prezentate de societate in timpul controlului

organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a inregistrat in mod eronat in contul 704 "Venituri din lucrari si servicii prestate" suma.. in situatia in care nu s-a efectuat stornarea pe o anumita categorie de prestari servicii si nu s-a acordat o reducere comerciala la valoarea totala a contractului.

Conform prevederilor Ordinului nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementarilor contabile conforme cu directivele europene , reducerile comerciale se inregistreaza in debitul contului 709"Reduceri comerciale acordate".

Totodata, urmare a consultarii informatiilor din baza de date a A.J.F.P.-aplicatia Phoenix , organele de inspectie fiscala au constatat ca beneficiarul A nu a declarat in Declaratia 394 aferenta lunii decembrie 2013, factura storno reprezentand reducerea valorii comerciale a contractului incheiat intre parti.

Organele de inspectie fiscala au colectat suplimentar TVA pe motiv ca reducerea comerciala acordata beneficiarului in baza facturii si Acordului emisa catre A nu se include in baza de impozitare iar operatiunea de stornare si implicit de diminuare a TVA colectata efectuata de catre operatorul economic este nejustificata in conformitate cu prevederile art.137 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.19 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In contestatia formulata, societatea contestatoare sustine ca organele de inspectie fiscala au incadrat eronat operatiunea la art.137 alin.(3) lit.a) din Codul fiscal care se refera la reduceri comerciale acordate la momentul livrarii/prestarii in conditiile in care reducerea comerciala a fost acordata ulterior si trebuie tratata distinct, conform art.138 lit.c) din Codul fiscal potrivit caruia baza de impozitare se reduce in cazul in care rabaturile, remizele, risturnele si celelalte reduceri de pret prevazute la art.137 alin.(3) lit.a) sunt acordate dupa livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor.

-Societatea contestatoare sustine ca, nu poate fi imputata prestatorului nerespectarea obligatiilor fiscale de declarare de catre beneficiar a operatiunii in declaratia formular 394 in conditiile in care A a semnat Acordul prin care s-a decis emiterea facturii storno si a semnat de primire factura iar prestatorul nu are competenta sa verifice conformitatea declaratiilor fiscale ale beneficiarului;

Totodata, societatea contestatoare sustine ca eroarea de inregistrare in contabilitate, constatata de organul fiscal, a fost corectata in termenul legal si aceasta nu poate constitui o stare de fapt relevanta din punct de vedere fiscal.

In speta sunt aplicabile prevederile art.137, art.138 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care dispun:

-art.137

"(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;"

-art.138

"Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;"

La pct.19 alin.(1) din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de

aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, dat in aplicarea art.137 alin.(3) din Cod, se prevede:

“(1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări.”

iar la pct.20 din același act normativ, dat in aplicarea art.138 din Cod se prevede:

“(1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.”

Din prevederile legale enunțate se rețin următoarele:

In baza de impozitare nu se cuprind rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de pret daca sunt acordate de furnizor/prestator direct in beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie in fapt remunerarea unui serviciu sau a unei livrări.

Baza de impozitare se reduce in cazul in care rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de pret sunt acordate de furnizor/prestator după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată.

In cazul in care rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de pret sunt acordate de furnizor/prestator ulterior facturării și înregistrării taxei in evidențele persoanei impozabile, acesta trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau după caz fără semnul minus dacă baza de impozitare se majorează, care se vor transmite beneficiarului.

Analizând documentele existente la dosarul contestației se reține că în cauza în speta, X a acordat A , reduceri de pret ulterior facturării și înregistrării taxei in evidențele contabile.

Reducerea valorii comerciale a Contractului a fost hotărâtă X în calitate de prestator și A în calitate de beneficiar prin Acordul încheiat.

In acest sens, X a emis către A , factura , reprezentând “factura storno conform Acord” cu valoarea totală de-... lei din care TVA în valoare de-...

După cum am arătat și mai sus, prestațiile serviciilor care fac obiectul Contractului au fost efectuate , facturate către A și înregistrate în evidențele contabile, în perioada februarie 2011-februarie 2012.

Se reține astfel că factura , reprezentând “factura storno conform Acord, a fost emisă în temeiul prevederilor art.138 lit.c) din Codul fiscal, mai sus enunțat.

In contestația formulată, societatea contestatoare susține că a beneficiarul A a semnat Acordul prin care s-a hotărât emiterea facturii de stornare și a semnat de primirea facturii însă conform bazei de date a A.J.F.P.-aplicatia Phoenix, beneficiarul A nu a

declarat in declaratia 394-Declaratia informativa privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national aferenta lunii decembrie 2013, factura storno reprezentand reducerea valorii comerciale a contractului incheiat intre parti.

Potrivit prevederilor pct.20 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 alin. (1) lit. b) și art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.”

Se retine astfel ca beneficiarul A are obligatia sa ajusteze dreptul de deducere a TVA exercitat initial in conditiile in care intervin modificari ale elementelor luate in considerare pentru determinarea sumei deductibile intervenite dupa depunerea decontului de taxa.

In vederea stabilirii situatiei reale a contribuabilului, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P prin adresa au solicitat Directiei Generale de Administrate a Marilor Contribuabili efectuarea unui control la A in relatia cu X.

In referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat mentioneaza ca pana la data prezentului referat nu s-au comunicat rezultatele actiunii solicitate.

Avand in vedere ca X a acordat A , reduceri de pret ulterior efectuării prestării de servicii a facturării acestor servicii si inregistrării taxei in evidentele contabile iar organele de inspectie fiscala au analizat operatiunea din punct de vedere al art.137 alin.(3) lit.a) respectiv rabaturile, remizele, risturnele, sconturile si alte reduceri de pret daca sunt acordate de furnizor/prestator direct in beneficiul clientului la momentul livrării/prestării nu se cuprind in baza de impozitare si mai mult nu s-a realizat inca controlul incrucisat la A in vederea stabilirii realitatii operatiunii, organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta asupra bazei impozabile si TVA aferenta, in conditiile in care informatiile privind ajustarea TVA de catre beneficiar sunt incomplete iar organul de inspectie fiscala a incadrat eronat operatiunea.

In masura sa examineze din oficiu, starea de fapt, sa obtina ,sa utilizeze toate informatiile si documentele, sa constate legalitatea si realitatea operatiunii in speta, in raport de prevederile legislatiei fiscala in domeniul TVA, luand in considerare toate aspectele relevante legate de impozitarea acestei operatiuni, sunt organele de inspectie fiscala.

În ceea ce privește rolul activ al organului fiscal, la art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

De asemenea, la art. 94 alin. (1) și alin. (2) din același act normativ se stipulează:

"(1) Inspekția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității

declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;”

La art.64 și art. 65 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se prevede:

-art.64

“Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

-art. 65

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Astfel, organele de inspekție fiscală sunt îndreptățite să examineze din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a bazei impozabile și a obligațiilor fiscale respectiv să analizeze dacă operațiunea în cauză este reală, dacă factura storno a fost înregistrată în evidențele contabile ale A, dacă această societate și-a ajustat dreptul de deducere a TVA exercitat inițial, dacă a declarat TVA printr-un decont de TVA.

Potrivit prevederilor art.156² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal :

“(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data

de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.”

În cauza în speta, se vor aplica prevederile art.216 alin.(3) din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, potrivit căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

coroborat cu prevederile pct.102.5 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, care dispune:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile pct.11.6 din Ordinul 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

În consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală cu privire la suma reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și totodată respinsă la rambursare, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul administrativ fiscal contestat, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru același obiect, având în vedere precizările din prezenta decizie precum și prevederile legale aplicabile în speta;

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii și în baza art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desfiintarea partiala a Deciziei de impunere emisa in baza Raportul de inspectie fiscala, contestata de X, inregistrata la D.G.R.F.P., cu privire la TVA stabilita suplimentar.

Organul de inspectie fiscala, printr-o alta echipa, va determina situatia fiscala reala a contribuabilului cu privire la TVA si va emite un nou act administrativ fiscal potrivit legii; verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei, avand in vedere precizarile din prezenta decizie precum si prevederile legale aplicabile in speta.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.